

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ : ปัญหาการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการด้านอาชีพและการจ้างงาน
ตามพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. 2534

ชื่อผู้เขียน : นายศราวุธ การะเกตุ

ชื่อปริญญา : นิติศาสตรมหาบัณฑิต

ปีการศึกษา : 2545

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ :

1. รองศาสตราจารย์ สุขสมัย สุทธิบัติ ประธานกรรมการ
2. อาจารย์ ณรงค์ ปฏิบัติสรกิจ

นับแต่มีการบังคับใช้ พระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. 2534 เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2534 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน แม้มาตรา 17 (2) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว จะได้กำหนดให้นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการเอกชนรับคนพิการเข้าทำงานตามลักษณะของงานในอัตราส่วนที่เหมาะสมกับลูกจ้างอื่นแต่สถานประกอบการเอกชนยังให้ความสนใจในการรับลูกจ้างซึ่งพิการไม่มากนัก จากการศึกษาวิเคราะห์พบว่าเกิดจากปัญหาทางด้านกฎหมายหลายประการ เช่น ปัญหากฎหมายไม่มีความชัดเจนครอบคลุม ปัญหากฎหมายล้าสมัยและปัญหาการขาดสภาพบังคับ ซึ่งทำให้นายจ้างเลือกปฏิบัติได้ว่าจะรับคนพิการเข้าทำงานหรือไม่ นอกจากนี้ยังมีปัญหาเรื่องเจตคติที่มีต่อคนพิการ และกฎหมายไม่ได้บังคับหน่วยงานของรัฐและรัฐวิสาหกิจที่จะต้องรับคนพิการเข้าทำงานในระบบอัตราส่วนเช่นเดียวกับสถานประกอบการเอกชน จึงทำให้คนพิการได้รับโอกาสในการจ้างงานไม่มากนัก ซึ่งแตกต่างกับกฎหมายของต่างประเทศบางประเทศ เช่น ประเทศอังกฤษ และประเทศสหรัฐอเมริกาที่กฎหมายกำหนดไว้โดยเฉพาะว่าห้ามเลือกปฏิบัติในเรื่องการจ้างงานต่อคนพิการ ต้องให้สิทธิและโอกาสเท่าเทียมกับคนปกติทั่วไปและในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ กฎหมายยังกำหนดให้หน่วยงานของรัฐบาลกลางและรัฐบาลท้องถิ่นต้องจ้างคนพิการเข้าทำงานในระบบอัตรา

ส่วนเช่นเดียวกับสถานประกอบการเอกชน อีกทั้งยังกำหนดมาตรการลงโทษทางอาญา สำหรับบุคคลซึ่งไม่ปฏิบัติตามกฎหมายดังกล่าวด้วย

ดังนั้น ผู้เขียนจึงได้เสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเช่นให้ หน่วยงานของรัฐและรัฐวิสาหกิจจ้างคนพิการเข้าทำงานในระบบอัตราส่วนเช่นเดียวกับ สถานประกอบการเอกชน และควรกำหนดมาตรการลงโทษทางอาญาที่เหมาะสม สำหรับบุคคลที่ไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติของกฎหมาย และเพื่อให้แรงงานคนพิการมี คุณภาพควรกำหนดให้มีศูนย์ประเมินสมรรถภาพคนพิการเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนที่ จะเข้ารับการฝึกอาชีพและภายหลังการฝึกอาชีพแล้ว อีกทั้งผู้เขียนยังเสนอแนะให้มีการ จัดตั้งหน่วยงานเพื่อประสานงานการฟื้นฟูสมรรถภาพทุก ๆ ด้าน รวมทั้งด้านอาชีพและ การจ้างงาน เพื่อส่งเสริมและพัฒนาฝีมือแรงงานคนพิการและสร้างโอกาสในการมีงาน ทำของคนพิการให้มากขึ้น ซึ่งจะทำให้คนพิการเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณค่า ให้ดำรง ชีวิตอยู่ในสังคมอย่างเท่าเทียมและสมศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

Ever Since there has been enforcing an act of The Rehabilitation of Disabled Persons ACT, B.E. 2534 on November 20, 1991 up until at present. Although the said section 17 (2) of the act of legislation noted that the employers or private proprietors should have allowed to put the disabled persons on variety of jobs at a proper ratio as the other normal employee. But however, most proprietors still do not pay much attention on hiring a sufficient amount of those disabled employees.

From studying and analysis, cause of those problems are as follows:

- There is no obvious law covering on the problem.
- Out-of-date law.
- There is no real enforcement in penal actions.

The above mentioned are the reasons why most employers make their own choices tending no desire to hire the disabled persons. Besides, there still be a prejudice to the disabled persons and also there is no compelling law to instruct the government office and the state enterprises to accept the disabled persons on the same

ratio as the private proprietors. The disabled persons still have lesser chance to get a job.

The condition is so different from some other countries such as England and The United States of America; they quoted that there is no partiality on choice of employment toward disabled persons. The disabled persons should have their rights and chances as well as the other normal people.

In South Korea, they provided a certain law to encourage the central government and local offices that they must hire the disabled persons on the same ratio as done by any other private proprietors. Furthermore, there is the penalty by court to the person who did not obey to act according to the law also.

Therefore, in order to solve the problem, I would like to suggest that the government office and the state enterprises must hire the disabled persons at a fair numbers as the private proprietors. To provide penalty standard by court to the person who intendedly not obey to act according to the law is a must.

In order to get effective work from the disabled persons, there should be an accessment center for preparation before and after the occupation training.

I also advise that there will be a co-ordinating section to restore all kind of abilities, both for professions and employing matters. Then, to promote and develop skilled worker from the disabled persons for the purpose of giving more opportunities to them.

Meanwhile, the disabled persons can be a valuable human resources to live together with us in the society. They can stand ever ready with dignity on the same league as a human beings should be.